

ОБЩИНА ЕЛЕНА

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ЕЛЕНА

ЕЛЕНА, 2020 г.

*Приета с Решение № 147 / 19.11.2020 г. на Общински съвет Елена,
в сила от 01.01.2021г.*

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Елена.

Раздел I

Местни данъци

Чл.2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. Други местни данъци, определени със закон;

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинска администрация Елена или безкасово по съответната сметка.

Раздел II

Събиране на местните данъци

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно- осигурителния процесуален кодекс или от частни съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители.

(4) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК, а началникът на отдел „Местни приходи“ в Община Елена - на териториален директор на Националната агенция по приходите.

(5) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 10 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на Община Елена, а в останалите случаи е Общински съвет Елена.

Чл.6.(1) Община Елена предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите, публикувана на страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България по реда на чл. 5а, ал. 3 от ЗМДТ.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на Община Елена сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии.

(3) Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(4) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(5) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв., включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или за съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(6) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.11.(1) Условие за определяне на данъка е наличието на подадена декларация и/или информация, постъпила/-и по реда на чл. 14, чл. 15, ал. 3 - 7 и чл. 51 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.12.(1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Аlineя 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.13. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.14.(1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетената им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,4 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимите имоти.

Чл.16. Данъкът върху недвижимите имоти се определя от служител на общинска администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или негов законен представител.

Чл.17. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.18.(1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.19. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.20. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Чл.21. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - 0,5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 3,5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.30. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижимими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява по реда на чл. 46, ал. 2 и 3 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество, а при придобиване по давност върху оценката към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване, в размер на:

а) 0,5 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 3,5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а", както и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, погасените чрез опрощаване задължения и придобитите недвижимими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37.(1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

(5) Кметът на общината и други длъжностни лица извършват сделка или действие, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по този раздел за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(6) В едномесечен срок от получаване на уведомлението от Службата по вписванията за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти, служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътно превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4 от ЗМДТ.

(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(4) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(5) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчна декларация по ал. 3 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(8) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Ск} \times \text{W} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя и е в следните размери:

- а) до 55 kW включително - 0,40 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,54 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,20 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,40 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - 1,60 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за брой на годините от годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1,0
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Размерът на коефициента на екологичния компонент, според екологичната категория на автомобила е:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке - 5 лв.
2. къмпинг ремарке - 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително - 12 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително - 25 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително - 35 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително - 50 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително - 75 лв.
6. над 750 куб. см - 100 лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. до 400 кг. включително - 4 лв.

2. над 400 кг. - 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача - 50 лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача - 100 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12 т. е в размер 15 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично окачване, еквивалентно пневматичното	или ос/оси с прието за на други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8 лв.	28 лв.
	18	20	28 лв.	64 лв.
	20	22	64 лв.	147 лв.
	22	25	190 лв.	342 лв.
	25	26	342 лв.	600 лв.

	26	28	342 лв.	600 лв.
	28	29	331 лв.	399 лв.
	29	31	399 лв.	655 лв.
	31	33	655 лв.	909 лв.
	33	38	909 лв.	1381 лв.
	38	-	1007 лв.	1369 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640 лв.	888 лв.
	38	40	888 лв.	1228 лв.
	40	-	1228 лв.	1817 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер 100 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително - 7 лв.
3. над 37 kW - 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на 100 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща пневматично окачване, еквивалентно пневматичното	ос/оси или прието за пневматичното
А) с две оси	12	13	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.

	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.
	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.
	29	-	708 лв.	1050 лв.

Чл.42. (1) Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58, ал. 1 и 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение.

(4) АLINEЯ 3 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл.43.(1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 44. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави 5 на сто отстъпка.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местни данъци и такси, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл.45. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.46. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.47. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 46. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.48. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 4.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за

дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.49. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1-36 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най- висок размер. За извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 50 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 48, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.50. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 47, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 47, ал. 1 и 2.

Чл.51. (1) Данъчните декларации по чл. 50 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.52. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 50, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 51, ал. 2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.53. Лицата по чл. 46, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1 към настоящата наредба.

Раздел VI

ТУРИСТИЧЕСКИ ДАΝЪК

Чл.54. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал.2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 55. (1) Размерът на дължимия туристически данък за местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,25 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,30 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 0,35 лв. за нощувка;

4. категория 4 звезди - 0,40 лв. за нощувка;

5. категория 5 звезди - 0,50 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 56. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Чл. 57. (1) Данъчно задължените лица се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършената от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) Данъчно задължени по този раздел са лица са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на Община Елена по Закона за автомобилните превози.

Чл. 58. (1) Данъчно задължените лица получават издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози след подаване на данъчна декларация по образец за дължимия данък, в която са посочени обстоятелствата, свързани с определянето му.

(2) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определяне на данъка, в 7-дневен срок от датата на настъпване на обстоятелството.

(3) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчната декларация се подава от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в регистъра на Община Елена.

Чл. 59. (1) Годишният данък върху таксиметров превоз на пътници се определя в размер на 300 лева.

(2) Данъкът върху таксиметровия превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 60. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък се определя по формула, съгласно чл. 61ч, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по формула, съгласно чл. 61ч, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 61. Данъкът по чл. 59, ал. 1 от Наредбата се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 62. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 60, ал. 2 от Наредбата се извършва по писмено искане на данъчно задълженото лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила считано от 01.01.2021 г.

СТОЯН ЗЛАТЕВ

Председател на

Общински съвет ЕЛЕНА

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:		
	гр.Елена	други населени места
1 и 2 звезди	75 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
	гр.Елена	други населени места
а) ресторанти:		
1 – 2 звезди	7 лв.	3 лв.
3 звезди	12 лв.	8 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1 – 2 звезди	4 лв.	3 лв.
3 звезди	8 лв.	5 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква „е“:		
1 – 2 звезди	4 лв.	3 лв.
3 звезди	8 лв.	4 лв.
г) кафе-сладкарници		
1 – 2 звезди	4 лв.	3 лв.
3 звезди	12 лв.	5 лв.
д) барове:		
- дневни:		
2 звезди	12 лв.	5 лв.
3 звезди	26 лв.	12 лв.
- нощни:		
2 звезди	16 лв.	7 лв.
3 звезди	38 лв.	22 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони – за обект:	102 лв.	77 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 6 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ за гр.Елена; за останалите населени места в размер на 4 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ.		
4. Платени паркинги – данъкът се определя в размер на 35 лв. за 1 брой място за паркиране.		

5. Дърводелски услуги – данъкът се определя в размер на 220 лв. за гр.Елена; други населени места в размер на 100 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 240 лв. за гр.Елена; други населени места в размер на 80 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 900 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 50 лв. за гр.Елена; други населени места в размер на 40 лв.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 330 лв. за гр.Елена; други населени места в размер на 200 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 240 лв. за работно място за гр.Елена; други населени места в размер на 120 лв. за работно място.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 336 лв. на брой устройство за гр.Елена; други населени места в размер на 180 лв. за брой устройство.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 230 лв. за работно място.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 180 лв. за работно място.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 110 лв. за гр.Елена; други населени места в размер на 60 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 275 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 450 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 230 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 700 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 350 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 180 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 132 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 240 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 132 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти —данъкът се определя в размер на 284лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 180 лв.
21. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 4200 лв.
22. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 600 лв.

23. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000 лв.
24. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 440 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 250 лв.
25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 1 500 лв.
26. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 200 лв.
27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 90 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 71 лв.
28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 72 лв.
29. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 6600 лв.
30. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 90 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 60 лв.
31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 865 лв.
32. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва: а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 146 лв. за гр. Елена; други населени места в размер на 100 лв. за брой съоръжение. б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 17 лв. в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 72 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 55 лв.
33. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: - за гр.Елена за 1 кв.м. - 2 лв. и за един фитнес уред - 400 лв. - за други населени места за 1 кв.м. - 2 лв. и за един фитнес уред - 300 лв.
34. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 243 лв. на брой съоръжения .

35. Мелничарски услуги:

- а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на **18 лв.** на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.
- б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на **600 лв.**

36. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително скиекипировка), зимни кърпки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище

37. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.
б) други МПС	700 лв.

38. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на **2000 лв.** за брой моторно превозно средство.

39. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:

- а) комбайн — **330 лв.**
- б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — **110 лв.**
- в) прикачни, навесни и стационарни машини — **11 лв.**